

Cartes

Carta dels carters

TERESA BONAVENTURA i SALVADOR VEGA. ?TORRO?ELLA DE MONTGRÍ.

Som els carters de Torroella de Montgrí, bé, els dos únics que hem estat en servei la darrera setmana. En relació amb la carta publicada per la Sra. Antònia Ribas el dia 16, voldríem manifestar-li, en primer lloc, el nostre agraïment i reconeixement per haver tingut la valentia i la generositat de posar per escrit la seva queixa. En segon terme, voldríem demanar-li excuses per la part que ens toca. No sap la profunda vergonya que sentim. En tercer lloc, hem d'informar-la que, per desgràcia nostra, el seu no és pas un cas únic (es compten per milers!) ni tampoc el més greu, com molt bé saben i pateixen els usuaris torroellencs del servei postal (particulars, empreses, entitats, institucions, botiguers, É).

A vostè una carta li ha trigat 16 dies per anar i tornar. Sàpiga que nosaltres fa sis mesos que, arran de la que considerem una arbitrària i poc racional reestructuració de les zones de repartiment que correspo?nen a cada carter i de les càrregues de treball que s'assignen a cadascun, estem adreçant escrits a les màximes autoritats postals de la Zona III (amb seu a Barcelona) comunicant i exposant importats i greus (gravíssimes!) irregularitats en l'organització del servei postal de Torroella de Montgrí. Suposem que la carta que vostè ha a?dre?cat al diari tindrà una ràpida res?posta, d'aquelles estàndard on, presentades les excuses de rigor, li faran saber que, realitzades les o?por?unes indagacions es conclou que tot plegat ha estat un fet puntual que a hores d'ara ja s'està solucionant.

Bé, vostè es pot creure el que vulgui, sàpiga, benvolguda i afortunada companya jubilada que, a nosaltres, en aquests sis mesos ningú ens ha respost, ningú ens ha dit ni burro ni ase. Qui tingui ulls, que hi vegi.

No s'ha de desdoblir
la N-II, AP-7 gratuïta

Ramón Belzunces. Girona.

Sra. Ministra Ana Pastor, no perdi temps, milions d'euros ni malmeti més el territori en infraestructures faraòniques inútils, com pot ser el desdoblament de la N-II. La solució al greu problema que tenim a la carretera de la vergonya N-II, està en la gratuïtat de l'AP-7, carretera segura i a l'alçada de les necessitats del país. És un greu error malgastar diners, destrossar més territori natural i perdre el temps a l'espera d'una nova carretera, quan paral·lelament existeix un traçat segur i òptim, que assoleix tot el trànsit de mercaderies, viatgers, particulars... que transiten pel nord de Catalunya.

La N-II fins a la prohibició del pas dels vehicles pesants estava obsoleta, era perillosa i conflictiva. Però després de la prohibició, és una carretera transitable i idònia per les necessitats de la zona, turística i bonica per als visitants. Per això, desdoblir la N-II seria una aberració més de les Administracions que governen sota la premissa partidista i no des d'interessos comuns ni pràctics. Sra. Ministra, deixi la N-II tal qual i paguin en el temps que calgui la penalització a Abertis per la gratuïtat de l'autopista.

Confusió o manipulació?

MARTA SOLER I ARBÓS. GIRONA.

El Sr. Piqueras, en la seva carta del passat dissabte a DdG, ens acosta una vegada més a la perversa visió típica dels que es creuen únics en possessió de la veritat. I s'ho creuen en funció a la contradictòria virtut d'haver sotmès la seva llibertat i capacitat de discerniment perquè el seu pensament està dirigit per una sola institució. Se'ls anima ara a contaminar el missatge del papa Francesc confonent l'opinió pública amb l'objectiu d'alliberar l'Opus Dei de la merescuda etiqueta d'"Església dels Rics".

Convido el Sr. Piqueras que li proposi al seu Prelat que imiti el Papa (Crist a la terra) i canviï la seva creu pectoral d'or a una de bronze. Que no tingui cap por a desplaçar-se en cotxe utilitari en comptes d'un de gran luxe i ajudi de veritat als necessitats, per exemple. Si això li provoca por de no estar a l'altura i d'acord a la posició que ocupa, almenys que no pretengui enganyar la societat. Que definitivament es mostrin com són: diferents, diferenciats i peculiars. Però insistir aparentar el que no són ha estat sempre la seva principal obsessió, al costat de l'exclusiu -per increïble- pretès origen diví de la seva missió que els legitima per estar per sobre de la mateixa Església.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/08/20/cartes/631443.html?utm_source=rss